

Nem hittem, hogy kigyúló parton
mindent elvisz egyetlen alkony.
(Lehet, hogy nem egy vitte mégsem,
hanem sok alkony, észrevétlen.)

Hangoskodnak a madárvárak
szikláján a fekete "Kár!"-nak,
s a fák, szélén távozó fénynek,
elsötétülő földre lépnek.

A hang-madárvár mind elhallgat.
E tájon nincs már helye dalnak.
Börtönhegyek közt lapos esték.
Véges markában Végtelenség.

A lelkeket az ördög szántja,
és hull a mag a barázdákba.
Nem ismerik fel, - vagy csak késve,
kiknek érdeke magvetése.

A hold-udvarban könnycsepp ül meg.
Tűnődik: merre menekülhet?
Görbe ágról bagoly huhogja
jóslatát görnyedt holnapokra.

A lelkeket az ördög szántja.
Ránéz mélybe vájt barázdákra
Elégedett, sátáni hitben:
ahol ő ott, nem győzhet isten.

(2013)

